

ת"פ 51623/01/15 - מדינת ישראל נגד דניאל גרנבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51623-01-15 מדינת ישראל נ' גרנבי

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל גרנבי

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בארבע עבירות של התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, וכן ארבע עבירות גניבה ממעביד לפי סעיף 391 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, עבד הנאשם במועדי ביצוע העבירות כמאבטח מחוץ לביתו של שר הבינוי ביישוב כפר אדומים (להלן: "הבית"). הנאשם הוצב בביתן סמוך לבית השר כאשר נאסר עליו להיכנס למקום אלא בעת חירום, ולשם כך הושאר מפתח הבית בעמדת השמירה. במהלך כארבעה חודשים עובר ליום 7.2.14, בארבע הזדמנויות שונות, בעת שהיה במשמרת, התפרץ הנאשם לבית בכך שנכנס אליו באמצעות המפתח האמור. בנסיבות אלה גנב הנאשם במקרה הראשון סכום של 200 יורו מארנק המתלוננת שנמצא בתוך ארון בחדר השינה; במקרה השני גנב סך של 1,300 ₪; במקרה השלישי גנב סך של 200 ₪ מארנק של המתלוננת; ובמקרה האחרון גנב סך של 500 ₪ מתוך תיק שהיה מונח במטבח הבית.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. מדובר באדם בן 27, גרוש, אב לילדה בת 5, ועובד מזה כשנתיים בחברת השקעות. הנאשם עלה ארצה מאנגליה בגיל 17, שירת שירות צבאי מלא, ובהמשך עבד כשוטר. בטרם ביצע את העבירות עבד הנאשם כמאבטח אישים. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו ותיאר כי ביצע אותם בעת שהיה מצוי במצוקה כלכלית ובמצוקה רגשית, עקב גירושיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים, העבירות מהוות חריג להתנהלותו הכללית וכיום מגלה מוטיבציה לשגרת חיים נורמטיבית. בנוסף, ציין שירות המבחן כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ומציב גבולות, וכן כי הנאשם נעזר כיום בטיפול נפשי. לצד זאת, ציין שירות המבחן כי הנאשם נוטה לפעול באופן לא צפוי ורגסיבי בעת משבר. שירות המבחן המליץ תחילה

על בחינת תוכנית גישור פוגע-נפגע, ולבסוף המליץ על של"צ בהיקף של 250 שעות.

3. לאחר שבית המשפט לא קיבל את עתירת ב"כ הנאשם לבחינת הליך גישור פוגע-נפגע, נשמעו טיעונים לעונש. המאשימה טענה כי מתחם הענישה בגין כל אישום נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר, וככל שבית המשפט יתייחס לכתב האישום כאירוע אחד - טענה המאשימה כי המתחם נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר.

המאשימה הפנתה לערכים הנפגעים מביצוע עבירות, תוך ניצול הסמכות שניתנה לנאשם מכח תפקידו ופגיעה חמורה באמון שניתן בו. נוכח נסיבותיו האישיות, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון-בינוני של המתחם, מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי למתלוננים.

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר ביצע את העבירות בתקופה משברית בחייו, לאחר קורות חיים נורמטיביים. בהתבסס על האמור בתסקיר, טען כי מדובר באירועים חריגים שאינם מאפיינים את הנאשם, המעוניין כעת לפצות את המתלוננים.

לאחר שהפנה לפסיקה עונשית, וטען כי בנסיבות המקרה לא מתקיימת הסכנה של עימות במהלך התפרצות, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם בעצמו הביע צער על מעשיו, קיבל אחריות וטען כי למד רבות מהתהליך שעבר.

מתחם הענישה

5. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר ב"אירוע" אחד ומכאן קביעת מתחם ענישה אחד, או שמא מדובר במספר אירועים ובהתאם לכך קביעת מספר מתחמי ענישה (ראו ע"פ 8641-12 סעאד נ' **מדינת ישראל** (8.5.13)).

בית המשפט העליון אימץ את מבחן הקשר ההדוק, אשר נקבע בדעת רוב בעניין ג'אבר (ראו את הדעות השונות במסגרת ע"פ 4910-13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.14), וכן פסיקה אשר אימצה מבחן זה - ע"פ 6341-14 **ניסים בן אישטי נ' מדינת ישראל** (8.7.15); ע"פ 5643-14 **אחמד עיסא נ' מדינת ישראל** (23.6.15), וכן לאחרונה ע"פ 5668-13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.16), בו ציין בית המשפט העליון כי יש להתחשב אף בהשפעה מסויימת של תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטית בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו-2015).

בחינת נסיבות המקרה הנדון, מעלה כי מדובר במספר מקרים אשר בוצעו באותו מקום, כלפי אותה מתלוננת, בשיטה דומה, ותוך פרק זמן של חודשים ספורים בלבד, באופן בו ניתן לראות בהם "תוכנית עבריינית אחת". לפיכך, בהתאם למבחן הקשר ההדוק, אני קובע כי מדובר באירוע עברייני המורכב ממספר מעשי עבירה. יש לציין כי רף הענישה המקסימלי, יתחשב בצירוף עונשי המקסימום שניתן להטיל בגין כל אחד מהמעשים (ע"פ 3614-14 **גיא פן נ' מדינת ישראל** (29.6.15) פסקאות

(140-141).

יש להדגיש כי אין להתייחס להוראת החיקוק כעומדת לבדה בבסיס קביעת מתחם הענישה, אלא יש לתת משקל משמעותי לנסיבות ביצוע העבירה (ראו ע"פ 1323-13 חסן נ' **מדינת ישראל** (5.6.13), פסקאות 8-9; ע"פ 1127-13 **גברזניי** נ' **מדינת ישראל** (15.1.14), פסקה 25; וכן התייחסות כב' השופט סולברג בעניין מזרחי שלעיל, לגבי המשקל שיש לתת לפסיקה הנוהגת לעומת המשקל שיש לתת לנסיבות ביצוע העבירה, בפסקאות 37 עד 38 לפסק דינו).

5. הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות הרכוש, הם שמירה על קניינו של אדם ועל תחושת בטחונו האישי. עבירת ההתפרצות לבית מגורים פוגעת בראש ובראשונה, באופן בוטה וגס, בזכות המתלונן לבטחון בביתו ובתחושת פרטיותו. עוד יש לציין את פוטנציאל הסכנה הקיים בביצוע עבירות אלה, זאת נוכח הסיכוי להתפתחות עימות בין הפורץ לדיירי הבית (ראו התייחסותו של כב' השופט מלצר להיבטים השונים במסגרת ע"פ 7453-08 **מדינת ישראל** נ' **אואזנה** (21.12.08)). המחוקק קבע בצד ההתפרצות לבית מגורים עונש מקסימום של שבע שנות מאסר, המבטא את החומרה בה יש לראות מעשים אלה.

בעבירת הגניבה ממעביד מדובר בפגיעה שאינה אך רכושית, אלא פגיעה קשה ומעילה באמון שנותן מעביד בעובד. יחסים אלה מחייבים מתן אמון בעובד לשם התנהלות תקינה במערכת העבודה.

בנסיבות המקרה הנדון, הנאשם עשה שימוש נלוז באמון שניתן בו: המאבטח הפך לעבריין הפוגע במאובטח. בשל תפקידו, במסגרתו אמור היה הנאשם לספק למתלוננים בטחון אישי, הופקד בידיו מפתח לביתם. הנאשם מעל קשות באמון זה, תוך שעשה בו שימוש ופגע בערכים המוגנים שפורטו לעיל. חדירת הנאשם אל חדר השינה של המתלוננים, חיפוש בארון במקום וגניבה מתוך ארנק, מעידים על מידת הפגיעה בפרטיותם. הנאשם נהג בתעוזה, זאת כאשר ביצע את המעשים על אף שהיה מודע, כך לדבריו שלו, לקיומן של מצלמות אבטחה במקום. בנוסף, לא הסתפק הנאשם במעשה אחד, אלא שב על מעשיו שוב ושוב לאורך מספר חודשים. אין ספק כי סדרת מעשים זו מהווה פגיעה משמעותית בתחושת ביטחונם האישי של המתלוננים, אשר ביתם נפרץ מספר פעמים, על אף שזכה לכאורה לאבטחה צמודה.

איני מקבל את טיעון ב"כ הנאשם, כי בנסיבות אלה לא מתקיים הסיכון לעימות עם המתלוננים, זאת לנוכח פעולתו חסרת הרסן של הנאשם בעצם ההתפרצות, והסיכון הקיים מאביזרים אותם נושא מאבטח על גופו. ניתן ללמוד עוד לגבי נסיבות ביצוע העבירה, מדברי הנאשם בפני קצינת המבחן: הנאשם תאר מערכת יחסים חמה בינו לבין המתלוננת, אשר נהגה בו באדיבות ובהגינות, התעניינה ודאגה לשלומה, ואף הזמינה אותו לא אחת לסעוד בביתה, תוך מתן אמון מלא בו. כפי שנכתב במקורותינו: "**וישימו עלי רעה תחת טובה, ושנאה תחת אהבתי**" (תהילים, ק"ט, פסוק ה').

לצד האמור לעיל, יש לתת משקל לקולא בהתייחס לנסיבות מסוימות: אין המדובר בעבירות שנעשו בתחכום מיוחד, תוך ביצוע בצוותא, או באופן אלים; למעט מקרה אחד בו גנב הנאשם מתוך ארנק בארון חדר השינה, במקרים האחרים מדובר בגניבה מתיק או ארנק שהיו מונחים במקום. מעשים אלה

אינם מתאפיינים בפגיעה נוספת בפרטיות, בדרך של חיטוט בחפצים או הותרת תוהו ובוהו, המתרחשים לא פעם במקרים דומים. מידת הפגיעה הרכושית במקרה הנדון אינה רבה, הן מבחינה הערך הנגב והן מבחינת אופי הרכוש הגנוב אשר אינו מתאפיין בפגיעה רגשית כלשהי, דוגמת גניבת חפצים אישיים.

6. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שאינה דומה לנסיבות המקרה, שכן בכל המקרים אליהם הפנה מדובר היה בעבירת גניבה ממעביד בלבד, מבית עסק. מקרים אלה נעדרים את החומרה היתרה הטבועה בעבירות התפרצות לדירה, וכן את האמון המיוחד שניתן בנאשם ספציפי זה למניעת פגיעה במתלוננים. יצוין, כי הפסיקה הנוהגת לגבי עבירות התפרצות לדירה, דנה במתחמי ענישה הנעים החל מכ-10 חודשי מאסר ועד למאסר למשך כשנתיים, זאת לגבי מקרה אחד (ראו רע"פ 1600/15 **אברהם בן יוסף בועזי נ' מדינת ישראל**, (27.4.15); רע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל**, (13.01.15); רע"פ 7329/14 **אדי אדלר נ' מדינת ישראל**, (04.11.14); רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.14); רע"פ **אשרף זלום נ' מדינת ישראל**, (22.04.14)).

פסיקה זו עסקה בהתפרצות לבתי מגורים, אולם הנסיבות משתנות בין מקרה למקרה, וודאי ששוונות מהמקרה הנדון, המתאפיין בנתונים מיוחדים. יודגש, כי "**לא ניתן לטעמי, לקבוע אפריורית מתחם ענישה הולם אחיד לכל עבירה ועבירה, וגם לא יהיה נכון לנסות וללכת בדרך זו**", זאת בשל המשקל שיש לתת לנסיבות ביצוע העבירה (רע"פ 4088-13 **הדרי נ' מדינת ישראל** (11.6.13)).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה באירוע זה נע בין 16 ל-42 חודשי מאסר, זאת לצד ענישה נלווית. אציין, כי לא הוצגו לפניי ראיות לגבי מצבו הכלכלי של הנאשם.

העונש המתאים

7. הנאשם, צעיר, נעדר כל עבר פלילי, קיבל אחריות על מעשיו. שירות המבחן התרשם מניהול אורח חיים תקין בדרך כלל, הרתעה של ההליך המשפטי, מוטיבציה לחזרה לחיים נורמטיביים, העזרות בטיפול וכן גורמי תמיכה בסביבתו.

לצד זאת, קבע שירות המבחן כי הנאשם נוטה לפעול באופן לא צפוי ורגרסיבי בעת משבר. אציין כי אין לפניי כל קביעה מקצועית לגבי תהליך שעבר הנאשם, אשר הביא אותו לידי טיפול ומניעה של נטיה בעייתית זו.

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית לחלוטין, ללא קשיים כלכליים, התחנך במוסדות חינוך יהודיים בלונדון, ועלה ארצה עם משפחתו. לא ניתן להצביע על נסיבות חיים קשות או חריגות באופן מיוחד, שיהיה בהן להקל במניעים לביצוע העבירה. העובדה שהנאשם ביצע את העבירות, ככל הנראה, בשל מצוקה כלכלית ורגשית, על רקע הליך גירושיו, הינה בעלת משקל מסוים אולם לא למעלה מכך. קשה להצביע על קשר ישיר בין מצוקה על רקע זה לבין ביצוע העבירות בהן הורשע. בנוסף, העובדה שהנאשם ביצע מספר התפרצויות וכן מעשי גניבה ממעבידיו, אותם אנשים עליהם היה אמון בשמירה בכל אותם פרקי זמן בין עבירה לעבירה, אך מחמירה את מצבו. אין המדובר באדם המתפרץ לדירה וגונב ממתלוננים איתם אין לו כל היכרות,

אלא מדובר במעשים פוגעים תוך ידיעה והיכרות עם אותן נפשות נפגעות. העובדה שכל זאת לא מנע מהנאשם מלבצע את העבירות, במיוחד כאשר מדובר במתלוננת שהתייחסה אליו כאל בן בית, מעצימה את חומרת מעשיו ומחדדת את קווי אישיותו שעמדו בבסיס ביצוע העבירות.

לגבי התייחסות שרות המבחן לנתוני החיוביים של הנאשם, והמלצתו על של"צ שיאפשר את המשך שיקומו: על בית המשפט לשקול את סיכויי שיקומו של הנאשם, בהתאם לנתונים החיוביים אשר הופיעו בתסקיר שרות המבחן, וכן את המלצת שרות המבחן בדבר עונש של"צ. אולם, מדובר אך באחד השיקולים בעת גזירת העונש. כפי שציין כב' השופט שוהם, בהחלטה הקשורה בעבירה דומה:

"לבסוף אזכיר, כי בית המשפט אינו כבול להמלצתו של שירות המבחן (רע"פ 8237/15 בן זקן נ' מדינת ישראל (2.12.2015)); ובכל הנוגע לאינטרס השיקומי, הרי שעל אף חשיבותו, מדובר בשיקול נוסף, אחד מיני רבים, אותו על בית המשפט לשקול, לצד יתר שיקולי הענישה (רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל (18.6.2015); רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.2015))."

(רע"פ 8977/15 אלון עוז נ' מדינת ישראל, (31.12.2015).

בנסיבות הכוללות שפורטו לעיל, יש לתת משקל לנתונים החיוביים שציין שרות המבחן ולסיכויי שיקום הנאשם, אך לא במידה המביאה לחריגה ממתחם הענישה. אלה יצטברו לקבלת האחריות על ידי הנאשם ולהעדר עבר פלילי, ויציבו אותו ברף הנמוך של מתחם הענישה.

8. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל.

ב. 7 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו, עבירת

רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו, עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. קנס בסך ₪ 1,500 או חודש מאסר תמורתו.

ה. פיצוי בסך ₪ 3,500.

הקנס והפיצוי ישולמו בחמישה תשלומים שווים החל מיום 1.6.16 ומידי חודש בחודשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ו, 07 אפריל 2016, במעמד הצדדים.